

дателя, мерено по вертикалата. То е една отъ страници на небесния сфериченъ трижгълникъ, съ разрешението на който се занимаватъ сферинчата тригонометрия и мореходната астрономия.

Знаци на зодиака. Това сѫ редъ съзвездия, разположени около екзиптиката. Всъки месецъ слънцето се намира въ района на нѣкое отъ тѣхъ и за това се казва, че то е въ зодиака на Козирога — напримѣръ. Знаци на зодиака сѫ следнитѣ: Овена, Телецъ, Близнаците, Рака, Лъва, Дѣвата, вѣзни, Скорпионъ, Стрѣлеца, Козирога, Водоносеща и Рибите.

Паралаксъ на дадено свѣтило се нарича жгъла, подъ който се вижда земния радиусъ, гледанъ отъ самото свѣтло. Той се изчислява чрезъ разстоянието до свѣтилото. Колкото едно свѣтило е по-далечъ, толкова е по малъкъ неговия паралаксъ. Паралакса като поправка на височината при дадено свѣтило, се смѣта жгъла, подъ който се вижда радиуса на земята, минаващъ презъ мястото на наблюдателя. Въ такъвъ случай паралакса се мѣни съ промѣната на височината. Когато височината е 0° паралаксъ е най-голѣмъ. Тогава той се нарича **хоризонталенъ паралаксъ**. Когато свѣтлото е въ зенита на наблюдателя, паралаксъ е 0, защото радиуса, свързващъ мястото на наблюдателя съ центъра на земята ще се вижда като една точка.

Перигей се нарича точката отъ лунната орбита, когато тя е най-близко до земята. За слънцето съответната точка се нарича **перихелий**.

Повишенъ полюсъ се нарича полюса който е по-близо до зенита на наблюдателя. Ширината на наблюдателя е винаги едноименна съ повишения полюсъ.